

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน นั่งอยู่ที่นั่นในสำนักเป็นดวงวิญญาณ เฝ้าแต่บดสิ่งนี้ในตัวเอง: ฉันเป็นดวงวิญญาณ กลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ! เขียนจารึกของลูกอย่างซื่อสัตย์แล้วลูกจะกลับมารู้คิดและสัมผัสกับคุณประโยชน์มากมาย

คำถาม: กฎใดที่ลูกรู้เกี่ยวกับการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ต้องเข้าใจอย่างชัดเจนมาก?

คำตอบ: นี่คือการละเล่นที่ไม่สูญสลายซึ่งนักแสดงแต่ละคนต้องมาในเวลาของตัวเองเพื่อเล่นบทบาทของเขา มันผิดกฎสำหรับนักแสดงบางคนที่เขาต้องการจะอยู่ในอาณาเขตของความสงบตลอดไป เขาจะไม่ถูกเรียกว่านักแสดง เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่บอกสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัดเหล่านี้แก่ลูก

โอมซานติ นั่งที่นี้ขณะที่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ จงนั่งและให้มีการละทั้งสำนักที่เป็นร่าง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด กำลังอธิบายแก่ลูก สิ่งเหล่านี้ต้องได้รับการอธิบายให้กับผู้ที่ไม่รู้คิด ลูกดวงวิญญาณเข้าใจว่าพ่อกำลังบอกว่าจะแก่เรา เมื่อท่านพูดว่าเราดวงวิญญาณได้กลายเป็นผู้ที่ไม่รู้คิด ฉันดวงวิญญาณนี้ไม่สูญสลายและร่างกายนี้สูญสลาย ฉันได้ละทั้งสำนักที่เป็นดวงวิญญาณและได้ติดกับอยู่ในสำนักที่เป็นร่าง ดังนั้นฉันจึงเป็นผู้ที่ไม่รู้คิด พ่อพูดว่า: ลูกๆ ทั้งหมดกลายเป็นผู้ที่ไม่รู้คิดด้วยการเข้ามาสู่สำนักที่เป็นร่าง เวลานั้นลูกได้ถูกทำให้มีสำนักเป็นดวงวิญญาณโดยพ่อและดังนั้นลูกกำลังกลายเป็นผู้ที่รู้คิดอย่างสมบูรณ์ บางคนก็กลายเป็นสิ่งนี้ ในขณะที่ผู้อื่นกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะกลายเป็นสิ่งนี้ เป็นเวลาครึ่งวงจรที่ลูกกลายเป็นผู้ที่ไม่รู้คิด เวลานั้นในชาติเกิดสุดท้ายนี้ลูกต้องกลับมารู้คิด เป็นเวลาครึ่งวงจรที่ลูกค่อยๆ กลายเป็นผู้ที่ไม่รู้คิดทีละน้อยและเวลานี้ลูกกลายเป็นผู้ที่ไม่รู้คิดหนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์! ตามแผนของละครลูกกลับมามีสำนักที่เป็นร่างและตกต่ำลงมาเรื่อยๆ เวลานั้นลูกได้รับความเข้าใจแล้ว อย่างไรก็ตามลูกต้องเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามอย่างมาก เพราะว่าลูกๆ ต้องมีคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นเดียวกัน ลูกๆ รู้ว่าลูกเคยบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์เต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด 16 องค์สมบูรณ์ ตอนนี้ในเวลานี้ลูกกลับมามีปราศจากคุณธรรม ไม่มีคุณธรรมใดหลงเหลืออยู่เลย ลูกๆ เข้าใจการละเล่นนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกบางคนต้องใช้เวลาหลายปีที่จะเข้าใจสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามผู้ที่มาใหม่ก็กำลังกลายเป็นผู้ที่รู้คิดอย่างมาก พวกเขายังคงทำความเพียรพยายามที่จะทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกัน บางคนก็ไม่เข้าใจอะไรเลย พวกเขาจะไม่รู้คิดต่อไป พ่อมาเพื่อให้ลูกรู้คิด ลูกๆ เข้าใจว่าลูกกลับมาไม่รู้คิดเพราะมายา เมื่อเราเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเราเป็นผู้ที่รู้คิด แล้วเมื่อเรากลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชาเราก็กลายเป็นผู้ที่ไม่รู้คิด ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปก็หายไป ไม่มีใครในโลกรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ ลักษณะและนารายณ์เป็นผู้ที่เคยปกครองอาณาจักรก็มีความรู้คิดอย่างมาก! พ่อพูดว่า: เป็นสิ่งเดียวกันที่นำมาใช้กับลูก ลูกต้องคิดถึงการนำสิ่งเดียวกันนั้นมาใช้กับลูก สิ่งเหล่านี้ต้องมีความเข้าใจอย่างชัดเจนมาก ไม่มีใครนอกจากพ่อเท่านั้นที่อธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ลูก เวลานั้นลูกตระหนักว่าพ่อคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดและเป็นผู้ที่รู้คิดที่สุด ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ประทานการหลุดพ้นสำหรับทุกคนและผู้ชำระให้บริสุทธิ์ คำยกย่องของทั้งหมดนี้เป็นของผู้เดียว พ่อที่สูงสุดเหนือสิ่งใดมาและพูดว่า“ลูกๆ” และอธิบายให้แก่ลูกเป็นอย่างดี: ลูกๆ ในเวลานี้ลูกต้องกลับมารับรู้ พ่อมีเพียงยาประเภทเดียวสำหรับสิ่งนี้ ท่านพูดว่า: ด้วยการมีโยคะลูกจะกลับมาเป็นอิสระจากโรคภัยเป็นเวลา 21 ชาติเกิดในอนาคตของลูก ความเจ็บป่วยและความทุกข์ทรมานทั้งหมดของลูกจะจบสิ้นลงและลูกจะไปยังดินแดนแห่งการหลุดพ้น ศลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไปมีเพียงยาเดียวเท่านั้น ท่านมาและให้การนิยามเดียวแก่ดวงวิญญาณทั้งหลาย ไม่ใช่บุคคลเดียวจะศึกษาเพื่อกลายเป็นทนายความและก็เป็นวิศวกรด้วย ไม่เลย แต่ละคนมีอาชีพของตนเอง ลูกเรียกหาพ่อ “มาและทำให้เราบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์” เพราะเรามีความทุกข์ในการอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ดินแดนแห่งความสงบไม่ได้เรียกว่าโลกที่บริสุทธิ์ เป็นเพียงสวรรค์ที่เรียกว่าโลกที่บริสุทธิ์ ได้อธิบายแก่ลูกแล้วว่ามนุษย์ต้องการความสงบและความสุข ความสงบที่แท้จริงจะคงอยู่ในที่ที่ไม่มีร่างกายและที่นั่นเรียกว่าดินแดนแห่งความสงบ ผู้คนมากมายพูดว่าพวกเขาเพียงแค่ต้องการอยู่ในดินแดนแห่งความสงบเท่านั้น อย่างไรก็ตามนั้นไม่ใช่กฎ ถ้าเป็นเช่นนั้นพวกเขาจะไม่ถูกเรียกว่านักแสดง เวลานั้นลูกเข้าใจการละเล่น เมื่อเป็นเวลาที่นักแสดงต้องเล่นบทบาทของเขาเขาก็จะมายังเวทีเพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่อธิบายถึงสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัดเหล่านี้ ท่านเรียกว่าเป็นมหาสมุทรของความรู้ด้วยเช่นกัน ท่านคือผู้ประทานการหลุดพ้นแก่ทั้งหมดและผู้ชำระให้บริสุทธิ์ วัตถุประสงค์ไม่สามารถที่จะทำให้ทุกคนบริสุทธิ์ นำและอื่นๆคือวัตถุประสงค์ แล้วมันจะสามารถให้การหลุดพ้นได้อย่างไร? เป็นดวงวิญญาณที่แสดงบทบาท เป็นดวงวิญญาณที่เล่นบทบาทของหฐโยคะ เพียงผู้ที่รู้คิดเหล่านั้นจะเข้าใจสิ่งนี้ พ่อได้อธิบายแก่ลูกอย่างมากเพื่อที่ลูกจะสร้างวิธีการที่จะอธิบายแก่นมนุษย์ว่า

เขาจะกลับมาเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและจากนั้นกลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชาอย่างไร ผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเหล่านั้นคงอยู่ในโลกใหม่ขณะที่ผู้ที่กราบไหว้บูชาคงอยู่ในโลกเก่า ผู้ที่บริสุทธิ์คือผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้ ในขณะที่ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์คือผู้ที่กราบไหว้บูชา ที่นี้ทุกคนไม่บริสุทธิ์เพราะพวกเขาเกิดจากกิเลส ที่นั้นพวกเขาสูงส่ง ได้มีการจดจำว่า: พวกเขาสูงส่งอย่างสมบูรณ์ ลูกๆ ต้องกลายเป็นเช่นเดียวกัน สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง ลูกทั้งหมดพูดว่ามันยากที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง ที่ลูกไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าที่ลูกต้องการ หากลูกต้องเขียนสารัตถะของลูกด้วยความซื่อสัตย์ลูกจะมีประสบการณ์ของคุณประโยชน์อย่างมาก พอให้ความรู้ของมานมานาบาฟแก่ลูกๆ ลูกพูดสิ่งนี้ด้วยความเข้าใจ พออธิบายความหมายที่ลูกต้องของทุกสิ่งแก่ลูกอย่างถูกต้องแม่นยำ ลูกบางคนถามพ่อด้วยคำถามมากมายที่แตกต่างกัน ดังนั้นเพื่อที่จะเอาชนะหัวใจพวกเขาท่านจึงให้คำตอบแก่พวกเขา อย่างไรก็ตามพ่อพูดว่า: งานของพ่อคือการชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ด้วยเหตุนี้เองลูกถึงเรียกหาพ่อ ลูกดวงวิญญานรู้ว่าเมื่อลูกบริสุทธิ์ร่างกายของลูกก็บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ในเวลานี้ดวงวิญญานและร่างกายนั้นไม่บริสุทธิ์ นี่คือปัญหิของ 84 ชาติเกิด ลูกรู้ว่าโลกในเวลานี้ได้กลายเป็นป่าของชาวหนาม ลักษณะและนารายณ์คือดอกไม้ หนามนั้นไปเบียดหน้าพวกเขาและพูดว่า: ท่านเต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด เราคือคนบาปที่คดโกง หนามที่ใหญ่ที่สุดคือกิเลสของตัณหาหาคะ พ่อพูดว่า: เอาชนะสิ่งนี้และกลายเป็นผู้เอาชนะโลก มนุษย์พูดว่าพระเจ้าต้องมาในรูปใดรูปหนึ่งที่ท่านจะต้องเข้ามาในพาหนะที่โชคดี (บัคกีราช) ท่านต้องเข้ามายังโลกเก่าเพื่อทำให้โลกนั้นใหม่อีกครั้ง โลกใหม่เรียกว่าสะโดประธานและโลกเก่าเรียกว่าตาโมประธาน เนื่องจากเวลานี้เป็นโลกเก่า พ่อต้องมาอย่างแน่นอน พ่อเรียกว่าเป็นผู้สร้าง ท่านอธิบายแก่ลูกๆ อย่างง่ายดายมาก! ลูกควรจะมีประสบการณ์ของความสุขออย่างมาก! หากลูกบางคนกำลังทุกข์ทรมานในกรรมของลูก นั่นก็คือประสบการณ์ที่ได้รับ บาบามาไม่สามารถให้พรสำหรับสิ่งนั้น ลูกร้องเรียกพ่อ: บาบามาและให้มรดกของเราแก่เรา! ลูกต้องการจะประกาศสิทธิในมรดกใดจากพ่อ? นั่นคือการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต เพียงพ่อผู้เดียว มหาสมุทรแห่งความรู้คือผู้ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต เหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่าผู้ประทานความรู้ พระเจ้าให้ความรู้แต่ไม่มีใครรู้ว่าท่านให้เมื่อใดหรือท่านให้ความรู้ผ่านใคร พวกเขาได้ปะปนทุกสิ่งเข้าด้วยกัน ไม่มีใครรู้ว่าท่านให้ความรู้แก่ใคร เวลานั้นบราห์มานี้กำลังนั่งอยู่ที่นี้ เขาว่าเขาเคยเป็นนารายณ์และเขาได้ใช้ 84 ชาติเกิด เวลานั้นเขาเป็นอันดับหนึ่ง บาบามาได้เล่าประสบการณ์ว่าดวงตาของท่านเปิดขึ้นได้อย่างไร ลูกพูดด้วยเช่นกันว่าดวงตาของลูกได้เปิดขึ้นแล้ว ตาที่สามได้เปิดขึ้นแล้ว ลูกพูดว่าลูกได้รับความรู้ของพ่อและวงจรโลกอย่างสมบูรณ์ ตาของนั้นเปิดขึ้นด้วยความเข้าใจว่า “ไม่ว่าฉันเป็นอะไร ไม่ว่าฉันเป็นอย่างไร” ช่างเป็นความมหัศจรรย์เช่นนั้น! แรกเริ่มฉันเป็นดวงวิญญานแต่ฉันคิดว่าตัวฉันเองเป็นร่างกาย ดวงวิญญานพูด: ฉันละร่างหนึ่งและใช้อีกร่างหนึ่ง แทนที่จะเป็นสิ่งนั้นฉันลืมนึกว่าฉันคือดวงวิญญานและฉันได้กลายเป็นสำนักที่เป็นร่าง เหตุนี้เองที่พ่อให้ความเข้าใจแรกแก่ลูกว่า นิ่งที่นี้และคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาน เผาแต่ทำการบดสิ่งนี้อย่างละเอียดอยู่ภายในตนเอง: ฉันคือดวงวิญญาน ด้วยการไม่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญานลูกก็ลืมพ่อ ลูกรู้สึกจริงๆ ว่าลูกกลายเป็นสำนักที่เป็นร่างซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกต้องทำความเพียรพยายาม ในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้นั่งอยู่ในสภาพของสำนักที่เป็นดวงวิญญาน พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อให้อาณาจักรแก่ลูกๆ ลูกได้จดจำระลึกถึงพ่อเป็นเวลาครั้งวงจร เมื่อสถานการณ์มาอยู่เบื้องหน้าพวกเขา พวกเขาร้องเรียก “โอ รัม!” อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าเป็นใครคืออิศวรหรือใครคือรัม ลูกต้องพิสูจน์ว่ามหาสมุทรแห่งความรู้, ผู้ชำระให้บริสุทธิ์, ผู้ประทานการหลุดพ้นสำหรับทุกคน, พ่อสูงสุดตรีมูรติ, ดวงวิญญานสูงสุดคือชีวา ชาติเกิดของบราห์มา วิษณุ และชังการ์เกิดขึ้นด้วยกัน ไม่ใช่เพียงแค่นี้พจนันดี แต่เป็นตรีมูรติชิพจนันดี เมื่อเป็นวันเกิดของชีวาก็เป็นวันเกิดของบราห์มาด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน ผู้คนฉลองวันเกิดของชีวาแต่บราห์มาได้ทำอะไร? มีพ่อทางโลก(โลกิก) พ่อเหนือโลก(พาร์โลกิก) และแล้วคือพ่อทางจิตที่พิเศษสุดนี้ (อโลกิก) ผู้นี้คือประชาบิดาบราห์มา พ่อพูดว่า: เวลานี้ลูกกำลังได้รับความรู้ใหม่สำหรับโลกใหม่ แล้วสิ่งนี้ก็หายไป ผู้ที่ไม่มีความรู้ของพ่อผู้สร้างและสิ่งสร้างคือผู้ที่โง่เขลา พวกเขา กำลังนอนหลับอยู่ในการนอนของความไม่รู้ นี่คือกลางวันด้วยความรู้และกลางคืนด้วยความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนไม่รู้ความหมายของชีพราตรีเลย และเหตุนี้เองพวกเขาจึงได้ยกเลิกวันหยุดนักขัตฤกษ์ในวันเกิดของท่าน ในเวลานี้ลูกเข้าใจว่าพ่อมาเพื่อจุดตะเกียงของทุกคน เมื่อลูกจุดตะเกียงและเทียนทั้งหมดจลาผู้คนจะเข้าใจว่าเป็นวันที่สำคัญมากสำหรับลูก เวลานี้ลูกจุดแสงของทุกสิ่งด้วยความเข้าใจ ผู้คนเหล่านั้นไม่เข้าใจสิ่งนี้ พวกเขาไม่เข้าใจอย่างเต็มที่จากคำบรรยายของลูก เวลานี้อาณาจักรของราวันได้แผ่ไปทั่วทั้งโลก ผู้คนจึงไม่มีความสุขอย่างมากที่นี้ ผู้ที่มีพลังลึกลับสร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่นเป็นอย่างมาก มีบทความต่างๆ ในหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับดวงวิญญานปีศาจ พวกเขาเป็นเหตุให้เกิดความทุกข์ต่างๆ บาบามาพูดว่า: ลูกต้องไม่ข้องแวะกับสิ่งเหล่านั้น พ่อบอกลูกทุกสิ่งโดยตรง: ลูกๆ จดจำพ่อและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ความทุกข์ทั้งหมดของลูกจะถูกขจัดออกไป อ้าวชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่

พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจรรโลงถึง:

1. ทำความเพียรพยายามที่จะจดจำพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำและกลับมามีสำนึกของการเป็นดวงวิญญาณ เก็บรักษาชำระตัวอย่างซื่อสัตย์ ด้วยการทำสิ่งนี้จะมีประโยชน์มากมาย
2. หนามที่เป็นเหตุของความทุกข์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือกิเลสของตัณหาหยาบ จะได้รับชัยชนะเหนือสิ่งนั้นด้วยพลังของโยคะ และกลับมามีบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ลูกไม่มีการเชื่อมโยงกับสิ่งใดอื่น

พร: ขอให้ลูกเป็นเป็นผู้ทำลายอุปสรรคอย่างสม่ำเสมอ โดยสวมเครื่องแต่งกายที่เป็นเทวดานางฟ้าที่ส่องแสงเป็นประกายและป้องกันอุปสรรคอยู่เสมอ เพื่อที่จะเป็นผู้ทำลายอุปสรรคอย่างสม่ำเสมอสำหรับตัวลูกเองและคนอื่นๆ จงอำลาด้วยเครื่องหมายคำถามและใส่จุดฟูลสตอป รักษาตอกของพลังทั้งหมดของลูกให้เต็มเปี่ยม สวมเครื่องแต่งกายที่เป็นเทวดานางฟ้าที่ส่องแสงเป็นประกายและป้องกันอุปสรรคอยู่เสมออย่าสวมเครื่องแต่งกายที่เป็นโคลน พร้อมกันนี้คงอยู่อย่างได้รับการประดับประดาด้วยเพชรพลอยแห่งคุณธรรมทุกประการ จงเป็นชีวิตที่มีอาวุธแปดอย่าง เป็นเทวรูปที่สมบูรณ์ และให้เท้าของชีวิตที่สูงส่งของลูกอยู่บนดอกบัว

คติพจน์: ให้ความสนใจอย่างเต็มที่กับการศึกษาเล่าเรียนและลูกจะประกาศสิทธิ์ในในดิวิชั่นแรก(กลุ่มแรก)

*** โอม ซานติ ***

คำพูดที่สูงส่งอันล้ำค่าของมาเตซาวี

ความรู้เกี่ยวกับพระเจ้านี้มีไว้สำหรับดวงวิญญาณมนุษย์ทั้งหมด

ก่อนอื่นลูกต้องเก็บจุดหนึ่งไว้ในจิตใจอย่างแน่นอน เนื่องจากพระเจ้าเป็นเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์และเราได้รับความรู้จากพระเจ้า ความรู้ที่เราได้รับจึงจำเป็นสำหรับมนุษย์ ผู้คนทุกศาสนามีสิทธิที่จะได้รับความรู้นี้ แม้ว่าความรู้ของแต่ละศาสนาจะเป็นของพวกเขาสอง คัมภีร์ของพวกเขาก็เป็นของพวกเขาสอง ความคิดเห็นของพวกเขาก็เป็นของพวกเขาสอง ชั้นสสารของพวกเขาก็เป็นของพวกเขาสอง อย่างไรก็ตามความรู้นี้มีไว้สำหรับทุกคน แม้ว่าพวกเขาจะไม่สามารถรับความรู้นี้ได้และพวกเขาอาจไม่ได้เข้ามาในสกุลของเรา ด้วยการมีโยคะกับท่านพวกเขาจะกลับมามีบริสุทธิ์อย่างแน่นอนเพราะท่านเป็นพ่อของทุกคน เนื่องจากความบริสุทธิ์นี้พวกเขาจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพในส่วนของเขาอย่างแน่นอน เพราะมนุษย์ทุกคนมีความเชื่อในโยคะ หลายคนบอกว่าพวกเขาต้องการการหลุดพ้น แต่โดยการมีโยคะนี้เท่านั้นที่พวกเขาจะได้รับพลังที่จะเป็นอิสระจากการลงโทษและได้รับการหลุดพ้น

การสวดมนต์ที่ไม่รู้จักหมายถึงการจรรโลงถึงพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ

มีคำกล่าวว่าให้สวดมนต์อย่างต่อเนื่องไม่รู้จักจบสิ้นด้วยทุกลมหายใจ ความหมายที่ถูกต้องของสิ่งนี้คืออะไร? เมื่อเราบอกว่าเป็นบทสวดที่ไม่รู้จักจบสิ้นความหมายที่แท้จริงของคำนี้จะเชื่อมโยงสติปัญญาของลูกในโยคะกับพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดอยู่ตลอดเวลาด้วยทุกลมหายใจโดยไม่ต้องสวดมนต์ใดๆ การจรรโลงถึงพระเจ้าด้วยทุกลมหายใจยังคงดำเนินต่อไปตลอดเวลา การจรรโลงถึงพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอนี้เรียกว่าการสวดมนต์ที่ไม่รู้จักจบสิ้น มิฉะนั้นการจะท่องบทสวดบางอย่างด้วยคำพูดนั้นคือการพูดว่า“รามราม” การสวดมนต์อย่างเจียมๆ ในจิตใจจะไม่สามารถดำเนินไปได้ตลอดเวลา ผู้คนคิดว่าพวกเขาไม่ได้สวดมนต์ด้วยริมฝีปากของพวกเขา แต่การสวดมนต์ในหัวใจของพวกเขาคือการสวดที่ไม่รู้จักจบสิ้น อย่างไรก็ตามนี่คือสิ่งที่ต้องคิด: ที่ไหนมีคำพูดและบทสวดที่ไม่รู้จักจบสิ้น: ก็ไม่จำเป็นต้องสวดมนต์นั้น ลูกไม่ต้องนั่งสมาธิกับรูปเคารพใดๆในใจของลูก ลูกไม่ต้องพูดอะไรซ้ำๆ เพราะแม้กระทั่งพวกเขาก็ไม่สามารถกินและดื่มได้ตลอดเวลา อย่างไรก็ตามการระลึกถึงพระเจ้าซึ่งเรามีสามารถดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่องตลอดเวลาเพราะมันเป็นสิ่งที่ยากมาก ยกตัวอย่างเช่น ลูกจดจำพ่อของเขาได้ เขาไม่จำเป็นต้องมีรูปภาพของพ่อเขาอยู่เบื้องหน้าเขาในเวลานั้น เขาจดจำทุกอย่างในความคิดคำพูดและการกระทำของเขาเกี่ยวกับพ่อของเขา – อาชีพของเขา กิจกรรมของเขา คุณธรรมของเขา ฯลฯ โดยการ

จำสิ่งนั้นกิจกรรมของลูกก็จะดำเนินไปในลักษณะเดียวกันด้วยเช่นกัน และแล้วเมื่อนั้นที่ “ลูกชายเท่านั้นที่สามารถแสดงให้พ่อเห็น” ในความเป็นจริงเราต้องจัดการระลึกถึงผู้อื่นทั้งหมดออกไปจากหัวใจของเรา และมีการจดจำระลึกถึงพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดที่แท้จริง ในสิ่งนี้เราจึงสามารถอยู่ในความทรงจำได้อย่างสม่ำเสมอตลอดเวลาในขณะที่เดินและนั่ง ในขณะที่รับประทานอาหารและดื่ม ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงที่เราจะกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรมได้ การจดจำระลึกถึงตามธรรมชาตินี้เรียกว่าการสวดมนต์ที่ไม่รู้จบ อัจชะ